

jævnlig Leilighed til at overbevise mig om, hvor til disse Trainkudse bruges. Jeg har ogsaa havt Leilighed til at erfare, at Krigsbestyrelsen gjentagne Gange har gjort sig Umage for at formindste dette Antal af Trainkudse til Forbrug ved de Arbeider, der skulle foretages, og, naar den ærede Taler har udtalt, at de Erklæringer, som indgives fra de forskjellige Autoriteter paa Opfordring fra Krigsbestyrelsen, gaae saa vidt som muligt, at man gjør Forbringerne saa store, som man nogenlunde kan forsvare osv., saa troer jeg ikke, at det forholder sig saa; men jeg tør udtale, at det samvittighedsfuldt bliver overveiet, forinden man afgiver saadanne Erklæringer, og jeg troer, at det er de rette Bedkommende til at afgive disse Erklæringer. For dem, der staae udenfor, vil det være mere vanskeligt at bedømme, hvorvidt der behøves det Antal Mandskab, som forlanges, eller ikke. Men det er aldeles ikke paa-faldende, at der udkræves større Arbeidskræfter end tidligere. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa to meget væsentlige Momenter, som dertil bidrage; jeg troer, at det er tidligere oplyst af den høitærede Krigsminister, men det er jo en Stund siden, at Sagen var til Behandling i det andet Thing, og jeg skal derfor henlede Opmærksomheden derpaa igjen. Efterat Krigen var tilendebragt, blev Alt, hvad der behøvedes til Udrustning af en Armee paa 50,000 Mand, efterhaanden afleveret her til Arsenalen. Dette Materiale, disse Vaaben, denne Masse af Ammunition, som under Krigen er skaffet tilveie, som nu tilbage. Det maatte gjenneemgaaes, udsorteres, det Gode adskilles fra det Daarlige, det Cas-sable fra det Reparable, Auctioner maatte afholdes — Alt Foranstaltninger, hvortil der udfordres Kræfter, mange Kræfter. Medens man var beskæftiget dermed, blev der hentet fra Rendsborg Materiel til omtrent en ligesaa stor Armee, hvilket man bragte os herind og kastede, saa at sige, ind paa Land, uden at der var Magasiner til at opbevare det. Der maatte leies Magasiner rundt omkring i Byen, Pathuse og Deslige, hvor man kunde faae det; men det er naturligt, at, naar det modtages og opbevares paa den Maade, faaer man siden saa meget mere Uleilighed og Arbeide med at

bringe Orden tilveie i det, hvormed man da ogsaa nu omstoder er kommen temmelig vidt frem, men hvormed man paa ingen Maade nu kan siges at være tilende. — Af hvad jeg har tilladt mig at anføre, fremgaaer, at jeg er enig i, at det Antal af Trainkudse, som Regjeringen har forlangt, ikke bør formindstes.

Formanden: Den 8de Landsstingsmand for 2den Kreds ønsker Ordet. Det har allerede været givet ham tvende Gange; men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget imod, at det gives ham tredje Gang? (Nei!) Den ærede Landsstingsmand har Ordet.

B. Christensen: Jeg skal blot ganske kortelig gjøre to Bemærkninger ved hvad den ærede sidste Taler ansøgte. Den ene skal være ved hvad han yttrede sidst, at der dog omstoder maatte indtræde en ordinair Tilstand med Hensyn til Ordningen og Opbevaringen af det Materiel, han omtaler. Den anden, at, rigtigt og vel beseet, maatte man indrømme, at hans Bemærkninger om den større Kostbarhed af Recruter og Munderingsvæsen etc. ifkun er, hvad jeg selv har tilladt mig at oplyse, Vidnesbyrd om, med hvilken Opmærksomhed og Liberalitet man i det andet Thing, hvor netop Indvøvelsen af det større Antal Recruter er foreslaaet, er gaaet frem; men det maa vel erindres, at, ligesaa upaatvivlelig de Militaire af Faget ere de nærmest Competente i den ene Retning af Sagen; saaledes ere vi Andre de rette Competente fra Statthyndernes Standpunct. Det hjælper sandelig Lidet at have Militair i Fredstid, naar det koster saa Meget, at, naar den anden Tid kommer, Borgernes Kommer da ere tomme, og de Intet have til at udrede Udgifterne med.

Ordføreren (Besfely): Det er vistnok en vanskelig Sag for den, der ikke er Militair, at skulle tage Ordet for at ytre sig om Krigsministeriets Budget; men jeg skal dog i saa Henseende erindre om, at der, foruden det egentlige militaire Moment, ved enhver Bevilling tillige er noget Finantsliet. Den ærede Krigsminister er ikke blot Chef for sit Departement, men tillige Medlem af Statsraadet. Det er altsaa i denne dobbelte Egenkab, at